

[Indenrigsministeren.]

tales af de indkomster, der lå under de 20 000 kr., og en sådan udgang er i hvert fald ikke tilrådelig.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard talte om forhøjelsen fra de 4 000 kr. til de 4 500 kr. Jeg vil i den forbindelse sige, at fortsættelsen af proportionalbeskatningen, forhøjelsen fra de 4 000 kr. til de 4 500 kr., og forhøjelsen af bundgrænsen for de kommuner, der bruger de gamle ligningsregler, må ses under ét. Det, der har været det grundlæggende for forslaget, er, at man har foretaget disse forhøjelser inden for de rammer, hvor man mener at kunne skaffe dækning gennem den forhøjede indkomstmasse, vi vil få i kraft af børnefradragenes bortfald, men jeg er villig til under udvalgsarbejdet at se på disse forhold. Netop med hensyn til bundgrænsen på de 4 500 kr. er der en bestemt ting, vi skal stræbe efter, og det er ikke at få for mange forskellige bundgrænser. Jeg har forstået på de ærede ordførere, at de er enige i, at bundgrænsen på de 3 000 kr., som de mindre købstæder og landkommunerne har ret til at benytte, bliver stående. Det kan naturligvis blive vanskeligere for kommunerne at træffe afgørelsen: om de skal vælge de 3 000 kr., eller de skal gå op på de 4 500 kr., og særlig, hvis vi forhøjer yderligere; men jeg vil henstille, at man så vidt muligt ikke får flere bundgrænser end dem, vi har: den på 3 000 kr. og den på 4 000 kr., der eventuelt bliver på 4 500 kr. Den store fordel ved dette skattesystem er netop det grundlag, vi har for sammenligning mellem kommunerne, og det vil i nogen grad svækkes, hvis vi får flere bundgrænser.

Jeg skal ikke yderligere beskæftige mig med enkeltheder, som er nævnt, idet jeg går ud fra, at de kan belyses nærmere under det udvalgsarbejde, der kommer. Jeg siger tak for den tilslutning, jeg forstår lovforslaget har fået, og jeg håber, at partierne er indstillet på at behandle det så hurtigt, at kommunerne kan få en rimelig tid til at sætte sig ind i loven, inden den kommunale ligning skal begynde.

Jens Chr. Christensen: Jeg skal ikke beskæftige mig ret meget mere med lovforslaget; nu skal vi jo til udvalgsarbejdet.

Må jeg først takke den højtærede indenrigsminister for tilsagnet om, at vi allerede i næste uge kan få at vide, hvad børnetilskuddet skal beløbe sig til.

Hvad angår lovforslagets § 1, punkt 6, er jeg klar over, at der står noget tilsvarende i den nugældende lov om personlig skat til kommunen; men allerede sidste år protesterede vi fra vor side imod, at man nu — efter at man for nogle år siden havde afskaffet at ligne efter kildeart — skulle genindføre det ad en slags bagvej på de få områder, som der her kan være tale om. Alt det i skattelovene, der skal hvile på den slags skøn, er det egentlig forkert at have, og derfor burde vi slå en streg over det.

Jeg anerkender, at der er områder i kommuneskatteloven, hvor de regler, vi har nu, dog er bedre end dem, vi havde tidligere; men skal vi gøre det helt retfærdigt, bliver det nødvendigt, at vi bevæger os noget mere i retning af det, vi foreslog sidste år: at bundfradraget skal stå i forhold til gennemsnitsindkomsten i kommunen. I min valgkreds har vi en af landets største landkommuner; der er omtrent 10 000 indbyggere. Men det er så uheldigt, at i tre bysamfund bor der tilsammen 3 300 indbyggere. Resultatet er, at i en sådan landkommune skal man give det store bundfradrag, som nu skal sættes op til 4 500 kr. I en sådan landkommune ligner man 45 pct. på fast ejendom og 55 pct. på indkomst. Når man fastsætter så stort et bundfradrag, bliver det en meget stor part af kommunens indbyggere, der bliver helt fri for at betale skat; det bliver et meget lille beløb, man får ind. Derfor ville det være rigtigt, om vi kunne stille bundfradragene i forhold til gennemsnitsindkomsten. Det må efter min mening også være det mest retfærdige, at den kommune, der har en stor gennemsnitsindkomst, giver det største fradrag — det har den råd til — mens kommunen med den lave gennemsnitsindkomst ikke har råd til at give så meget som de andre. Vi kom lidt i den retning sidste år, og jeg kunne godt tænke mig, at vi gik et skridt videre og bestemte, at alle landkommuner og de små forstadskommuner får lov til at nøjes med det lille fradrag, mens de andre, mere velhavende skal tage det store fradrag. Så tror jeg, det vil gå sådan, at der vil blive adskillige